૭૮૬

ઇસ્લામ કા ચાંદ.

છપાનેવાલે

કાગઝી મહમુદ એન્ડ એમ, બુકસેલર્સ
એન્ડ પબ્લિશર્સ.

ટાવર રોડ અલાયેકી બાળી કે સામે-સુરત.

નં ૧ બરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાલી પોલામે વાકે
શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રેસમે
ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકને છાપા.

કીમત સિર્ફ ચાર આને.

નઇ આગરેવાલેકી કવ્વાલી

જનાબે ઇશ્કકી આતિશ ફીશાની : દેખતે જાઓ.
૧–ઇન્હી હઝરતકી હય યે મેહરબાની દેખતે જાઓ.
છુપી હય દીલમેં હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ.
મુઆલે સોઝે ગમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.
ભડક ઉઠી હય શમ્એ જીંદગાની દેખતે જાઓ
૨–સુના હય જાન લેનેમેં બડે મુસ્તાક હો તુમતો
મગર યે બેરૂખી કયસી યે આખીર કયા હુવા તુમકો
હમે આખીર અબસ બીમારસે આંખે ચુરાતે હો
ઉધર મું ફેર કર કયા ઝબ્હ કરતે હો ઇધર દેખો
૩–મેરી ગરદન પે ખંજરકી રવાની દેખતે જાઓ
ખબા તુહી વહાં લીલ્લાહ જા ઔર જાંકે યું કેહદે
નરીઝે હીજર્કી પુરકતકે હાથોં ગૈર હાલત હય.
જો યે કુછ આ રંહ હય સાંસ હય મેહમાન દમ ભરકે
ગુરૂરે હુસ્નકા સદકા ચલાજાતા હય દુન્યાસે
૪–કીસીકી ખાકમેં મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
ઝબાં તક ભી ન ખોલીથી કે તુમ આઝુર્દા હોતેહો
શીકાયત કી ન ગો મોકે બહોત આએ શીકાયતકે
મેરે અલફાઝ દીલમે આપકે નશ્તરસે યું જાતે
સુને જાતે નથે તુમસે મેરે દીન રાતકે શીકવે
કેરૂન સરકાવ મેરી : બદ ઝમાની દેખતે જાઓ
૫–સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય યે એક મુઝતર

કયામત ક્યું ન હો, જાએ કયામતકા હમ યે મનઝર
બપા હોને તો દો ફીર દેખીએ હંગામએ મેહશર
વોહ ઉઠ્ઠા ઔર આતમ આખરી દીદાર કે ખ્યાલ પર
અબ ઉઠ્ઠા ચાહતી હય લાશ મેરી દેખતે જાઓ.

નઈ કવ્વાલ–જાવરાવાલા

જીસને દીયા હય દર્દ દીલ ઉસકા ખુદા ભલા કરે.
આશીક ના મુરાદકો લાઝીમ હય યે દુઆ કરે.
બારે અલમ ઉઠાએં હમ શીકવા ન લબપે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંય હમપર કોઇ જફા કરે.
ગૈરોંપે મેરે સામને લુત્ફો કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ ખાલમાં ખુને જીગર પીયા કરે.
ઉલ્ફતમેં તેરી ઓ સનમ ખાતાહું કીબ્લા રૂ કસમ.
દીલકો ખુદાકી માર હો તુઝસે અગર દગા કરે.
રાતકો બઝમેં ગૈરમેં જલ્વા ફીરોઝ કૌન થા.
આપકે ઐસે ઐશમેં આગ લગે ખુદા કરે.
વાદા કીયાથા કૌનસા આપને આજતક વફા
કૈસે યકીન ફીર કોઈ આપકી બાતકા કરે.
ઇશ્કે બુતાંમેં જબ્ર કી કોશીશેં હમને કી બહોત
પેહલુમેં જીસકે દીલ ન હો ફીર વો ગરીબ કયા કરે.

કહીં સુલી ન ચળવાદે

નહી અચ્છા તેરા યકબારભી રૂપોશ હોજાના
કહીં રૂસ્વા ન કર ડાલે મેરા મદહોશ હોજાના

તુઝે તેરી કસમ તુહી બતા કે અબ ક્યું કર હો
મેરા તુજપે ફીદા હોના તેરા રૂપોશ હોજાના.
ઝમાને મેં અનલ હકકી સદા ફીર ક્યું ન ગુંજ ઉઠે
કહીં સુલી ન ચળવા દે મેરા પુરજોશ હોજાના.
અરે ઓ સંગદીલ તુજકો કભી યે કામ કરદેગા
તેરા ઝુલ્મો સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોજાના
અગર ઉસ બુતસે મીલના ચાહે તો પેહલે અજલસે મીલ
"નિઝામી" કુછ નહિં દુશ્વાર હમ આગોશ હોજાનાં

જાવરાવાલા ગઝલ–કવ્વાલ અલાદીયા

ખ્વાજાને બનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
હર પ્યાસેકો મીલતા હય પયમાનેપે પયમાના.
શોહરત હય વો આજ અપના દીદાર દીખાયેંગે.
ઇસ વાસ્તે ગીરતા હય દીવાનેપે દીવાના.
ક્યા રસ્મે મોહબ્બત હય હોતેહી શમા રોશન,
જલતા હય સરે મેહફીલ પરવાનેપે પરવાના.
યેહ હાલ હુઆ અપના ઈસ ઝુલ્ફકે સોદામેં,
કેહતા હયં કોઇ મજનું કોઈ હમેં દીવાના
મંય દરસે કહીં તેરે જાનેકા નહિં હરગીઝ.
તુ ગુલ હય તો મેં બુલબુલ તુ શમા મેં પરવાના
સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હંય ફીદા "સુફી"
કીસ ધૂમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના,

કવ્વાલ ઇંદોરવાલે અલ્લાઉદીન

જીસે નાદાં જો મટ્ટીકે ખીલોને પર મચલતા હય
સબબ યે હય કે બચપન જીસે અરમાનોંમેં પલતા હય
તેરે કુચેમે તેરે ચાહને વાલોકી યે ગત હય
કીસીકી જાન જાતી હય કીસીકા દમ નીકલતા હય
જવાની મર્ગ હય જ્યારે ન દેખા જાયગા તુમસે
દુપટ્ટા મુંહસે સરકાલો હમારા દમ નિકલતા હય
મેરી તકદીર બદલી તુમ ભી બદલે ફીર ગએ યારે
સમજતા થા જમાના એકહી કરવટ બદલતા હય
મુજે બચપનસે ઉલફત અબરૂએ જાનાસે હય 'મન્ઝર'
સીપાહી આદમી તલવાર કે સાએ મે પલતા હય

આગરેવાલે કવ્વાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

મકતલમેં વો તો આએ ખંજર બદલ બદલ કર
યારબ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર
અયે શોકે સીજદા તેરી કરતે હંય આઝમાઈશ
વો આસતાંકા અપને પત્થર બદલ બદલ કર
મનઝુરે ઈમતેહાં હે કીસ સખ્ત જાંકા યારબ
મકતલ મેં દેખતે હૈં તેવર બદલ બદલ કર
કાબેમેં બુતકદેમેં આંખોમેં દીલમેં જાંમેં
જલવા દીખા રહા હૈ ઘર ઘર બદલ બદલ કર
લળતે હંય જાકે બાહીર યે શેખ ઔર બરેહાન
પીતે હંય મય કદેમેં સાગીર બદલ બદલ કર

અપની તો આશકી કા યે કીસ્સા મુખ્તસીર હયે
મુજસે મીલા હય મેરા દીલબર બદલ બદલ કર
તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન
શેઅર–કુચએ યારમેં કલ જાકે પુકારા મંય ને
બેચને આયા હું દીલ હય કોઈ લેનેવાલા
દીલફરોશીકી સદા સુનકે વો ઘરસે નીકલા
દીલ મેરા દેખ કે વો દુશ્મને ઈમાં બોલા
તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન.
દરબદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઈલતીજા.
પાયા કહીં ન મનઝીલે મકસુદકા પતા
સરતા કદમ હું દરદમેં સરહે દવા નહીં
તેરે સીવા તબીબ કોઈ દુસરા નહીં
મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
તેરે સીવા કીસીસે મેરી ઇલતેજા નહીં
લન્તરાની સારી ભુલા જબ મુજે યાદ આ ગયા
મંયને વકતે કત્લ કાતીલસે ઝુકા કર સર કહા
તુ અપની ધુનરે અપની ધુન.

નઈ–ગઝલ–કવ્વાલી.

ફુલા ફુલા નેહાલે ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ,
ખીલે હય અબ ગુલે દાગે નિહાની દેખતે જાઓ,
યે ઉસકી કબ્ર હય જીસકો કીયા પામાલે ગમ તુમને,
રહી હય મીટ મીટા કર યે નિશાની દેખતે જાઓ,

હમે આખીર મેરી બાલીં પે આઓ હો તો ઠેરાબી,
કે લુટતી હય બહારે ઝીંદગાની દેખતે જાઓ.
હય ઉન્વાને મહોબ્બતસે મેરી રૂદાદે ગમ જીસ્મે,
કિતાબે ઈશ્કમેં મેરી કહાની દેખતે જાઓ.
હમે ગુલગસ્ત હુક્રાઓ ન કુલોંકો ગુલીસ્તાં મે,
જવાનાને ચમન કી બી જવાની દેખતે જાઓ.
પળે હંય કુસ્તએ તેગે સીતમ સેહરાએ ઉલ્ફતમેં,
"શહીદાને વફા" કી એ ઝબાની દેખતે જાઓ.
ગીરી હંય ખુન સે ગીલ્કારીયાં દીવારે ઝીંદાંપર
અસીરાને જુનું કી ગુલ ફીશાની દેખતે જાઓ
મેરીજાં સું ન ફેરો હાલે ગમકી એક નઝર દેખો.
મેરી આંખોં સે અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ,
દીલો સાબ્રો સુકું તો એક નઝરમેં તુમ્હો દે બેઠે.
રહી હય અબ ફક્ત એક જાન જાની દેખતે જાઓ
દીખાકર રેશમી રૂમાલ વો કેહતે હંય સેહરીલમે
મેરે જાંબાઝ આશીકકી નિશાની દેખતે જાઓ
બજાએ સાવનો બાદુ કે મેરે દીદએ તરસે
મેરીજાં ગમમે અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ
સવાલે વસ્લ કરતા હય જવાબે તુર્શ સુન્નેકો
"મીરાજે" ઝાર કી શીરીં બયાની દેખતે જાઓ

ગઝલ.

ઝરા સી બાત પર આમાદએ તકરાર હો જાના

બીગળના રૂઠના બળના ગલેકા હાર હો જાના,
સીતમ હય હર કીસીકો ચાર દીનકે યાર હોજાના.
ગઝબ હય જાન હોકર જાન કા આઝાર હો જાન,
અભી તો સેંકડો કળીયાં ઉઠાની હોંગી ફુરકત મે.
કોઇ આસાં નહીં મુશકીલ સે વસ્લે યાર હો જાના,
વફા કા નામ બદ હોગા ન હમસે હારના અય દીલ.
રહે ઉલ્ફત મેં મીટના ખાકે ઠુએ યાર હો જાના,
કીસી દીન ના કીસી દીન હો રહેગા દેખના અય દીલ.
મુકદ્દર મેં અગર લીખ્ખા હય વસ્લે યાર હોજાના,

નઇ ગઝલ.

આરામ કે થે સાથી કયા કયા જબ વક્ત પડા તબ કોઇ નહિ
સબ દોસ્ત યહાં હય મતલબકે દુનિયામેં કિસીકા કોઇ નહિ
વો બાગ જો થા ફુલોંસે ભરા ઉઠલાતી હુઇ ફિરતીથી સબા
અબ સુંબુલો ગુલકા ઝીક હય કયા ખાક ઉડતી હય ઇસજા કોઇ નહિ
હર એક નુમાઇશ કો દેખા, ઝપકી જો પલક તો કુચ્છ ભી નથા
હસ્તીએ હુબાબ બહરે ફના ઇસદમ કા ભરોસા કોઇ નહિ
કત્તાલે જહાં માશુક જો થે, સુને હૈં પડે મર્કદ ઉનકે
જબ ચાહને વાલે લાખોં થે અબ રોને વાલા કોઇ નહિ
અપને તો યહાં બેગાને હુવે બેગાને તો ખુદ બેગાને હુવે
દુનિયા હય દોરંગી મતલબકી બે ગર્ઝ કિસીકા કોઇ નહિ
વો જાહો હશમ જમશેદ કહાં કિસ્રાકી વો ઇઝ્ઝો શાન કહાં
મીલતા હી નહિ અબ ઉનકા નીશાં અબ પુછને વાલા કોઇ નહિ

જબ પાસ હમારે પૈસા થા તબ દોસ્ત હમારે લાખોં થે
અબ વક્ત પળા હય મુશકીલ કા દુનિયા મેં હમારા કોઇ નહિ
અબ શીકવા કહાંકા કૈસા ગીલા હોતા હૈ વોહી મંઝુરે ખુદા
અપના તો ખુદા બસ હાફીઝ હય બીગળીમેં કિસીકા કોઇ નહિ

નઈ ગઝલ.

તબ મઝા હય વસ્લ કા હલ્વા ભી હો ઔર ખીરભી
૨ આપ ભી પેહલુ મેં હોં ઔર આપકી તસવીર ભી.
કરદીયા હય મુફલીસોં ફુલ્લાસ એક માશુકને,
લે ગયા ઝાલીમ પતેલી ભી મેરી કફગીર ભી.
આપ કયા સમજે હુવે હંય હમમેં કર ડાલુંગા ખાક
શેખ સદુભી મેરે બસ મેં હંય કલ્વા પીરભી
ઠંડે દીલસે બોસએ આરિઝ અગર દે દીજીયે
સયર સીમલે કી કરાઉં લે ચલું કશમીરભી.
જુસ્તજુ ઇસ તરહ કે માશુક કી કરતા હું મંય
ગર્મ પેહલુ ભી કરે કુચ્છ દીન પીલાએ શીરભી
એક હમ હંય ખુન પાની એક હમને કર દીયા
એક દુશમન હય કભી ફુટી નહિ નકસીર ભી
બોસએ આરિઝ લીયા હમને તો બોલે હાય હાય
ચોંચ તેરી ચોંચસે હય કુંદનોકે તીરભી

રફતારે-ચાર-મેં— આગ્રેવાલે-નઇ-કવ્વાલી

દીખાને કે લીયે ઝખ્મે દીલે રંજુર લાયા હું
બરાએ નઝરે જાના ખોસએ અંગુર લાયા હું

ગઝલ હીસે તમન્નાએ વીસાલે હુર લાયા હું
મય કીતની હુરસે એક ચીઝ કીતની દુર લાયા હું
યકીને મારેફતકા અપને દીલમેં નુર લાયા હું
અંધેરી કોઠળીમેં એક ચીરાગે તુર લાયા હું
મેરે ઝખ્ખમો પે અકસે હુસ્ને આરીઝ ડાલકર બોલે
કે મેં તેરે લીએ યે મરહમેં કાફૂર લાયા હું
અનલહક ઇસ લીએ "મુશતાક" કેહ બયઠા હું ઉલફતમેં
કે મંય મુંમે ઝબાને હઝરતે મનસુર લાયા હું

નઇ–ગઝલ જાવરેવાલા અહ્લાદીયા.

હમેં ધોકા નદે સાકી વો પયમાને મેં રખ્ખી હય,
વો રખ્ખી હય વો રખ્ખી હય વો પયમાનેમેં રખ્ખી હય
અભી દેદે અભી દેદે વો પયમાનેમેં રખ્ખી હય,
જો કલ જન્નતમેં હોગી આજ મય ખાનેમેં રખ્ખી હય
ફરીશતે મુજસે મરકદમેં જો પુછેગે તો કહેદુંગા
કે એક ચીલ્લુકે બદલે જાન મયખાનેમેં રખ્ખી હય
સીતમ સેહના મુસીબત ઝીલના કુરબાર હો જાના,
યે ખુબી તો ખુદાને સીર્ફ પરવાને મેં રખ્ખી હય,
જો ખીંચ જાએ તો એ તલવાર આલમ કત્લ હો જાએ
બળી શય હય મગર અંગુર કે દાને મેં રખ્ખી હય
જીસે કલ હશ્રમેં સારી ખુદાઇ માંગતી હોગી
ખુદાકી શાન હય વો આજ મયખાને મેં રખ્ખી હય
મએ ગુલરંગકા "મુશ્તાક" ક્યા અચ્છા મુકદ્દર હય
કે હાથોં મેં હય પયમાના વો પયમાને મેં રખ્ખી હય

ચંદ અશઆર.

નજરભી સાથ તારીકીમેં અપના છોળ દેતી હય,
સીયાહ કારી મુનવ્વર દીલકા શીશા તોળ દેતી હય
યે હાતીપૂ ગૈબસે હમકો નીદા દીન રાત દેતા હય
સીયાહ બખ્તીમેં કબ કોઈ કીસીકા સાથ દેતા હય

નીકલ કર આંસુ કેહતે હંય હમારી ચશ્મે ગીરયાંસે
કે તારીકીમેં સાયાભી જુદા રહેતા હય ઇન્સાંસે

ઈન્સાં ગલત સમજતે હંય તોકીર ઝરકે સાથ,
ઇઝઝત બશરકો હોતી હંય ઇલ્મો હુનરકે સાથ;

દૌલતસે કમીના કભી આલી નહી હોતા
ઇજઝતકા ખઝાના કભી ખાલી નહિં હોતા,

બશર રાઝે દીલી કહેકર ઝલીલો ખાર હોતા હય;
નીકલ જાતી હય જબ ખુશબુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય

બશરકો ચાહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કે એક દીન કામ યે 'સાહેબ સલામત' આહી જાતી હય

હંસ બોલ ખુશ રહા કર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોગા નફા કીસીસે

બાગ દર આલમ ઝ હર યક હોશીયાર
જાયે ગુલ ગુલબાશો જાયે ખાર; ખાર,

નઈ ગઝલ.

મઆલે-સોઝે ગમહાએ નિહાની દેખતે જાઓ
ભભક ઉઠ્ઠી હય શમ્એ ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ
ઇધર ભી આવો ઔર યે કબ્રે ફાની દેખતે જાઓ
તુમ અપને મરને વાલેકી નિશાની દેખતે જાઓ
ઉધર મું ફેર કર કયું ઝિબ્હ કરતે હો ઇધર દેખો
મેરી ગરદન પે ખંજર કી રવાની દેખતે જાઓ
સુને જાતે નથી તુમ સે મેરે દીનરાતકે શીકવે
કફન સરકાવ મેરી બદ ઝબાની દેખતે જાઓ
અભી કયા હય કીસી દીન રંગ લાએગી યે ખામોશી
ઝબાને હાલકી જાદુ બયાની દેખતે જાઓ
ગુરૂરે હુસ્નકા સદકા કોઈ જાતા હય દુન્યાસે
કિસીકી ખાક મેં મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
વો ઉઠ્ઠા શોરે માતમ આખરી દીદારે મય્યત હય
અબ ઉઠ્ઠા ચાહતી હય લાશે ફાની દેખતે જાઓ

નઈ-ગઝલ.

કબ સમાતા જલવએ શમસો કમર આંખોમેં હૈ
પરતવે નુરે મહંમદ જલવ ગર આંખોમેં હૈ
દેખલે ઈન દો ઘરોમેં દેખને વાલે ઉનકો
એક ઘર હે ઇનકા દીલમેં એક ઘર આંખોમેં હૈ
હમને કયું ઉનકો ન દેખા હૈ યે સબ અપના કસુર
હૈ વો યું દીલમેં નિહાં જેસે નઝર આંખોમેં હૈ

નઈ-ગઝલ.

મોહંમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હૈ
કે ઉમ્મતતપે ઉનકી ફીદા હો રહા હૈ
ચલાહું તસવ્વુર મેં તૌબા કી જાનીબ
ખીયાલે નબી રેહનુમા હો રહા હૈ
કહીં ડુબ સકતી હૈ ઉમ્મતકી કિશ્તી
કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હૈ
ઉઠે મીમે એહમદ કા પરદા તો દેખું
કે પર્દેમે દર પર્દા કયા હો રહા હૈ
ચમકતે હૈં સીને મેં દાગે મુહબ્બત
યે ગુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હૈ
ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હૈ
મહોંમદસે વાદા વફા હો રહા હૈ
તુ વો દેનેવાલા કે રઝ્ઝાક મુતલક
તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હે

મૈં ઉસ પૂર્ખે સુસુપ્કા શયદા હું "તાહેર"
→ ખુદા જીસપે ખુદ મુબતીલા હો રહા હૈ

નઈ-ગઝલ.

કહાં હૈ રેહમતે હક કા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
મેરે મોલા મેરી કીશ્તી ભંવરમેં ડુબ જાતી હય
લગાદે પાર બેજુકો શફીના દેખનેવાલે
દીખાતા હય કીસે રીદવાં ફીઝા ગુલઝારે જન્નતકી
ન દેખેંગે કભી દશ્તે મદીના દેખનેવાલે
અગર વો દેખતે મોહરે નુબુવ્વત લોટ હો જાતે
જોથ મોહરે સુલેમાં કા નગીના દેખનેવાલે
તમન્ના હય યેહી દીલકી મીલે તો ચુમલુ આંખે
કહે પાયે શાહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
નથી હાજત ઉન્હે અય મોમીનો કુચ્છ ઇત્રે જન્નતકી
મોઅત્તર થે મોહંમદકા પસીના દેખનેવાલે
દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાંકો
બને ખુશ બખ્તહેં "તાહેર" મદીના દેખનેવાલે

નઈ-ગઝલ.

હય દલીલેં કુલ્લો નફ્સીન સબ ફના હો જાએંગે
હમભી એકદીન રાહીયે મુલકે બકા હો જાએંગે
કબ્રહી તક સાથ દેંગે દોસ્તાને બેરીયા

હાબકર મિટ્ટીમેં સબ પ્યારે જુદા હો જાએંગે
હાથ ખાલી જાએંગે દુનીયાસે દૌલત છોડકર
માલકે માલીક અઝીઝો અકરૂબા હો જાએંગે
હો ગયે ઓલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
ખુલદમેં અય મોમીનો સબ એક જા હો જાએંગે
જીતેજી કુચ્છ કામ કરલો આખેરત કા ગાફીલો
મરતે હમ બેકાર સારે હસ્તોપા હો જાએંગે
પહેલવાં કયા કર રહે હૈં જીસ્મ કે આઝા પે નાઝ
કબ્રમેં કીળે મકોળેકી ગીઝા હો જાએંગે
દેખકર મરકદમેં "તાહેર" સરવરે હાંકા જમાલ
આશીકે જાંબાઝ કદમોં પર ફીદા હો જાએંગે

નઈ–ગઝલ.

વો નીશાને કુફ્ર મીટા ગએ બખુદા ખુદાસે મીલા ગએ
યે કીયા ખુદાકે હબીબને કે બુતોંકો કલમા પળા ગએ
રહે કુફ્ર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગએ
હમે ઈસ ડગર પે ચલા ગએ કે હરએક બલાસે બચા ગએ
મુઝે યું ગુનાહોંપે નાઝ હય કરમ ઉનકા મેહરમે રાઝ હૈ
મેરે પરદા પોશ હય મુસ્તુફા જો બદોંકે એબ છુપા ગએ
મૈં ફંસાથા બેહરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
જીને ખલ્ક કેહતી હૈ નાખુદા વોહી બેળા પાર લગા ગએ
કભી રોતે રોતે જો સોગયા તો નઝારા આપકા હો ગયા
મુજે ખ્વાબમેં નઝર આ ગએ મેરે સોતે ભાગ જગા ગએ

ઉઠે સાત પરદે હીજાબકે બળ્હે પાયે શાક જનાબ કે
હુઈ બાતેં રાઝો નિયાઝકી જો હુઝુર પેશે ખુદા ગએ
યે ખીયાલ થા જીને રાઝો શબ હમેં હાંજી હાંજી કહેંગે સબ
વા નબીકે રાઝયે પાકપર ગયે ઈસ ગરઝસે તા કયા ગએ
જો ફીરાકે શાહમેં ધુલ ગએ તા ગુનાહ સબ યહીં ધુલ ગએ
બચા ખુને દીલ ઉસે પી ગએ રહા લખ્તે દીલ ઉસે ખા ગએ
તેરે બાદ "તાહીરે" નાત ખવાં યે કહેંગે લાગ જહાં તહાં
વા કલામ લીખખા હય નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગએ

નઈ–ગઝલ.

જા રહાહું ઉનકે કદમાં પર મચલનેકે લીયે
હસરતેં દીલમેં તળપતી હય નીકલનેકે લીયે
બીસ્તરે ગમસે ઉઠા લીજે મરીઝે હીજ્રકો
યા નબી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
યા મોહાંમદ નફસે શેતાંસે બચા લીજે મુઝે
મુસ્તઈદ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
ખારો ખસસે પાક રહેતી હય શરીઅતકી સળક
કયા મીલા હય સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
મરતે દમ તક ભી રહા બુજહલ દુશમન આપકા
આપ દોઝખમેં ગયા કમબખ્ત જલનેકે લીયે
સર ઉઠાલા જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
મુસ્તઈદ હય વાં ફરીશ્તે સર કુચલનેકે લીયે
કરલે જો કરના હય ગાફીલ મોત હય સરપર ખળી

સુબ્હ ગુઝરી શામ આઈ દીન હય ઢલનેકે લીયે
ચે ન છોડેગી કીસીકા દમ નીકાલેગી જરૂર
હય અજલકા દાવ એક દીન સબપે ચલનેકે લીયે
કૈસે કૈસે યાર હમ દમ ચલ દીયે સુબો અદમ
રહે ગયા "તાહેર" કહે અફસોસ મલને કે લીયે

નઈ-ગઝલ.

યાનબી આપકી ફુરકત તો ગવારાહી નહીં
કોઇ તુમસા મુઝે દુનીયામેં પીયારા હી નહીં
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલો મૌલા
હું ગુનેહગાર કહીં મેરા ગુઝારા હી નહીં
આસરા હે તો ફક્ત અપને ખુદાકા હી મુજે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહારાહી નહીં
હુસ્ને યુસુફમે ભી હે હુસ્ને મોહંમદ પ્યારા
કોઈ ઇસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરાહી નહિં
હે મરીઝોંને મોહંમદપે ખુદાકી રેહમત
વો દીયા દરદ કે જીસ દર્દકા ચારાહી નહીં
હેં બહોત આપકી ફુરકતમેં પરેશાં ખાતર
એક ફકત ગમસે બુરા હાલ હમારાહી નહીં
ફેરલી સાફ અઝીઝોંને નીગાહેં "તાહેર"
હમતો સબકે હેં મગર કોઇ હમારાહી નહીં

નઈ-ગઝલ ઈસાખાન નશાતર.

ભળે આરામસે કટતી હય અય દિલ ઝિંદગી ઉનકી
મોયસ્સર હો ગઇ હય જીતેજી ઇનકો ગલી ઉનકી

અદાસે નાઝસે અંદાઝસે દિલ લે રહે હંય વો
કયામત હૈ કે એક એક બાત હય જાદુ ભરી ઉનકી
તડપતા થા મેરા દિલ ચાહીયે એ આબકી સુરત
તસલ્લી હો ગઇ કયા કયા જો સુરત દેખલી ઉનકી
ઝબર દસ્તીકા સોદા હમ નહીં કરતે નહીં કરતે
વો ઓસા દેં ન દેં મુઝકો યે દીલ ઉનકા ખુશી ઉનકી
શબે વાદા ઉન્હેં કરહી લિયા રાઝી કિસી ઢબસે
ઉનહોં કે સામને તસ્વીર મૈને ચૂમ લી ઉનકી
ફિદા હંય ઉસ શહે ખુબાં પે ખુરશીદો કમર દોનોં
વો પેહરા શબકો દે દિનકો કરે યે ચોકસી ઉનકી
દમે નઝઝારા દિલમેં એક "નશાતર" સા ખટકતા હય
ગઝબ ઢાતી હય કયા એક ચશ્મે સુરમગી ઉનકી

નજ–ગઝલ ઇશાખાન નશાતર.

ઇતના કહું મૈં ઉનસે યે કયા મેરી તાબ હય
ઝાલિમ યે તુઝમેં ઝુલ્મ કી આદત ખરાબ હય
યે અર્ઝે મુદ્દઆપે કિસીકા જવાબ હય
યે તો બડા ગુનાહ હય કબીરા અઝાબ હય
તુમકો બરોઝે હશ્ર ભી પહેછાન હી લિયા
તુમહી કહો કે કયસા મેરા ઇન્તિખાબ હય
હરકે વિસાલમેં મુઝે ઇતની ખબર નહીં
વો ઉઝર કર રહે હય તબીયત ખરાબ હય
હોશો હવાસ કા હે ઠિકાના ન અકલ કા
લયલા તેરી ફિરાક મેં મજનુ ખરાબ હય

મેરા ખ્યાલભી હૈ ખ્યાલી પુલાવ ક્યા
સોચી જો કોઈ બાત કહા દિલને ખ્વાબ હય
હુરોંકા નાઝ હાય ગઝબ ઉપ્રરે અલ્લામાં
સુન્નતભી આશિકોંકે લિયે એક અઝાબ હય
રેહતા ભી હય નિગાહમેં આઠોં પહર વો શોક
છુપતા ભી હૈ વો મુઝસે યે કયસા હિજાબ હય
ક્યા લુત્ફ આ રહા હય શબે વસ્લ અય નસીબ
પહેલુમેં વો હય હાથમેં જામે શરાબ હય
જામે શરાબ લેતે હી હાથોંસે ગિર ગયા
અય શૈખ પારસા તેરી નિય્યત ખરાબ હય
જ્યંકી હો બાત વયસા હી કેહતા હૈ મુંહ બ મુંહ
"નશાતર" ઝમાને ભરમેં યુંહી તો ખરાબ હય

નઈ-ગઝલ ઈસાખાન નશાતર.

હય યે કમાલે ઈશ્ક અગર દિલરૂબા મિલે.
મેઅરાજ મેં ખુદાસે રસુલે ખુદા મિલે.
ઉનકો તલાશ હય કે ઉકુકા પતા મિલે.
મુઝસે અગર વો આકે મિલે તો ભી ક્યા મિલે.
હમ કેહ રહે હૈ લાઇયે દિલ દીજીયે હમે.
વો કેહ રહે હૈં તુમસે હમારી બલા મિલે.
માલુમ હય કમર તો દહન લા નશાં નહી
એક ચીઝ હો તો ઉસકા જહાં મે પતા મિલે.
કિસ્મતસે ખુબ હઝરતે નાસેહ મિલે મુઝે.
હમદર્દ હમ ખિયાલ કોઇ આશના મિલે.

કરતે નહીં હૈં એકભી બિસમિલપે ઇકતફા,
અબ ફીક ઉનકો યે હય કોઇ આશરા મિલે.
મૈં ઉનસે કેહ રહા હું કે મુઝસે મિલા કરો
વો મુઝસે કેહ રહે હૈં કે તુઝસે બલા મિલે.
મિલનેકા કયા મઝા હૈ જો દો ચાર સાથ હોં,
જબ લુત્ફ હૈ કે કોઇ અકેલા ઝરા મિલે.
મુઝસે વો અબતો રોઝ નયા માંગતે હય દિલ
પરવર દિગાર રોઝ હમેં દિલ નયા મિલે.
અગીયાર દિનકો ગોહમેં લેકર ગયા ન હો.
નકશે કદમ મિલે તો કિસીકા પતા મિલે.
કેહતે હંય અર્ઝે વસ્લ પર વો કાટ કર ઝબાં.
અયસે ગુનાહગારકો અયસી સઝા મિલે.
મુશ્કીલ નહિં હૈ ખોએ હુએ દિલકા ઢુંઢના
"નશતર" અગર તલાશ કરેં તો ખુદા મિલે.
"નશતર" અબ ઇસ તલાશમેં ફિરતે હૈં રાત દિન
મિસરા મિલે રદીફ મિલે કાફીયા મિલે.

નઇ—ગઝલ.

મય નથી ગોયા પરી એક બન્દ પયમાનેમેં થી
કયા અદાએ દીલરૂબા વલ્લાહ મયખાનેમેં થી
વહેશતે મજનું જો દેખી રોકે લયલાને કહા
બાત યે કબ ઇસસે પહેલે મેરે દીવાનેમેં થી
તેરે જલતે હી હુઆ અયે શમ્અ પરવાનેકા ખુન
બાત કયા ઇસ દીલજલેકી તેરે જલજાનેમેં થી

ડોસ્તેહી ડોસ્યાર ઉનસે દીલકો અપને ખો દીયા
ક્યા કશીશ થી વો કશીશ જો આંખ લડજાનેમેંથી
અપને કુદરતકે કરિશ્મે યે દીખાને થે ઉસે
તો ગલીઆ વર્ના ક્યા ચુસુફ કે બચ આનેમેંથી
કર રહી હૈ કીસલીયે અટખેલીયાં બાદે સહર
મહેવ ક્યા શબ ભર કીસીકી ઝુલ્ફ સુલઝાનેમેંથી
રફતા રફતા સારી દુન્યા બસ ગઇ જાકર વહાં
કૌનસી અયસી કશિશ અયે "ફત્હે" વીરાનેમેંથી

નઇ–ગઝલ.

રાહે હક હમકો દીખાઇ અહેમદે મુખ્તારને
બહેરે ઝુલ્મતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
મહેવે હયરત કર રખા હૈ સબકો ઇસ ઇસરારને
તુરપર બીજલી ગીરાઇ ક્યું જમાલે યારને
રાહે હકકો કૌન સમઝા હૈ ભલા ઉનકે સીવા
હક સમજનેકા જો સમજ સૈયદે અબરારને
ગૈરકો હરગીઝ ન પુજો કૌમસે યેહ થા ખિતાબ
બહેરા બરમેં ખલબલી ડાલી હૈ ઇસ લલકારને
બહેરે ઝુલ્મતમેં જોથી ગરકાબ મખલુકે ખુદા
ઉસકો ઝુલ્મતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
અબતો જાવુંગા મદીનેકો મૈ "સાબિર" દેખના
યાદ ફરમાયા હૈ મુજકો અહેમદે મુખ્તારને

નઇ–ગઝલ–ગાલિબ.

દોસ્ત ગમ ખ્વારી મેં મેરી સઇ ફરમાએંગે ક્યા

ઝેખ્મ કે ભરને તલક નાખુન ન બઢજાએંગે ક્યા
બે નીયાઝી હદસે ગુઝરી બંદા પરવર કબ તલક
હમ કહેંગે હાલે દિલ ઔર આપ ફરમાએંગે ક્યા
હઝરતે નાસેહ ગર આવે દિદાએ દિલ ફર્શરાહ
કોઈ મુઝકો યે તો સમજા દો કે સમજાએંગે ક્યા
આજ વાં તેગો કફન બાંધે હુવે જાતા હું મેં
ઉઝ્ર મેરે કત્લ કરને મેં વો કયા અબ લાએંગે
ગર કીયા નાસેહ ને હમકો કૈદ અચ્છા યું સહી
યે જુંનુને ઇશ્કકે અન્દાઝ છુટ જાએંગે ક્યા
ખાનાઝાદે ઝુલ્ફ હૈંય ઝન્જીરસે ભાગેંગે ક્યા
હૈંય ગીરીફતારે બફા ઝીન્દાસે ગભરાએંગે કીયું
હૈંય અબ ઇસ માઅમુરમેં કહેતે ગમે ઉલ્ફત અસદ
હમને યે માના કે દેહલી મેં રહેં ખાએંગે ક્યા

નઇ-ગઝલ ગાલિબ.

દીલે નાદાં તુઝે હુવા ક્યા હય
આખીર ઇસ દર્દકી દવા ક્યા હય
હમ હૈંય મુશ્તાક ઔર વેઃ બેઝાર
યા ઇલાહી યે માંજરા ક્યા હય
મૈં ભી મું મેં ઝબાન રખતા હું
કાશ પુછો કે મુદ્દઆ ક્યા હય
જબકે તુજ બીન નહિં કોઇ મોજુદ
ફીર યે હંગામા યા ખુદા ક્યા હય
યે પરી ચેહરા લોગ કયસે હૈંય

ગમ ઝઓ ઇશા વઓ અદા કયા હય
શીકને ઝુલ્ફે અંબહી કયું હય
નીગહે ચશ્મે સુરમાસા કયા હય
ચબ ઝઓ ગુલ કહાંસે આએ હંય
પર કયા ચીઝ હય હુમા કયા હય
હમકો ઇન્સે વફાકી હય ઉમ્મીદ
જો નહિં જાનતે વફા કયા હય
હાં ભલા કર તેરા ભલા હોગા
ઔર દરવેશકી સદા કયા હય
મયને માના કે કુછ નહિં "ગાલિબ"
મુફ્ત હાથ આએ તો બુરા કયા હય

નઇ-ગઝલ ગાલિબ.

ઇબ્ને મરિયમ હુવા કરે કોઇ
મેરે દુઃખકી દવા કરે કોઇ

શરા વ આઇન પર મદાર સહી
અયસે કાતીલકા કયા કરે કોઇ

ચાલ જયસે કળી કમાંકા તીર
દીલમેં અયસે કે જા કરે કોઇ

બાત પર વાં ઝબાન કટતી હય
વો કહેં ઔર સુના કરે કોઇ

બક રહાહું જુનું મેં કયા કયા કુછ
કુછ ન સમઝે ખુદા કરે કોઇ
ન સુનો ગર બુરા કહે કોઇ

ન કહો ગર બુરા કરે કોઇ
રોકલો ગર ગલત ચલે કોઈ
બખ્શ દો ગર ખતા કરે કોઇ
કૌન હુંય જો નહિં હુંય હાજત મંદ
કીસ્કી હાજત રવા કરે કોઈ
ક્યા કીયા ખીર્જને સીકન્દરસે
અબ કીસે રહેનુંમા કરે કોઈ
જબ તવકકોહી ઉઠ ગઈ "ગાલિબ"
ક્યું કીસીકા ગીલા કરે કોઈ

નઈ ગઝલ.

બલાયે જુલ્ફે જાનાકી અગર લેતે તો હમ લેતે
બલા યે કૌન લેતા જાન પર લેતે તો હમ લેતે
ઉસે ક્યા કમથા વો બે ખબર ક્યું પુછતા ફીરતા
દીલે ગુમ ગુરતાકી અપને ખબર લેતે તો હમ લેતે
ન લેતા કોઈ સૌદા મોલ બાઝારે મોહબતકા
મગર કુછ જાન અપની બેચનર લેતે તો હમ લેતે
કોઈ ક્યા તેરા કરતા નાલે કરતે કરતે મરજાતા
જો બદલા તુજસે ચર્ખે કીનાવર લેતે તો હમ લેતે
જો હોતા હમસે હમ બીસતરબતા ફીર તેરા ક્યા જાતા
તડપ કર કરવટે દીન રાત ગર લેતે તો હમ લેતે
ન હોતા કોઈ મીન્નત કશ તેરી શમશીર કા હરગીઝ
યે એહસાં સરપે અબ બેદાદગર લેતે તો હમ લેતે
લગાયાજામ હોટોંસે જો ઉસને હમકો રશ્ક આયા

કે ઓસા ઉસ્કે લબકા અએ "જફૂર" લેતે તો હમ લેતે

નઇ–ગઝલ.

પસે મર્ગ મેરે મઝારપર જો દીયા કીસીને જલાદીયા
ઉસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે બુઝાદીયા
દમે ગુસલ્સે મેરે પેશતર કહા હમદમોને યે સોંચકર
કહીં જાયે ઉસકા નજી દહલ મેરી લાશ પરસે હટાદીયા
મુઝે દફન કર ચુકો જીસ ઘડી તોયે કેહના ઉસ્સે કે એ પરી
વો જો તેરા આશીકે ઝારથા તહે ખાક ઉસકો દબાદીયા
અભી આંખ ઝપકીથી એક પલ કહા ફીર યે જીને ઉઠ કે ચલ
દીલે બેકરારને આહ ફીર મુઝે ચુટકી લેકે જગા દીયા
કહા નામા બરને જવાબદો ખતે શોકે આશીકે ઝારકા
વહી ખતકો આગમે ડાલકર કહા કહીયો ખતકો જલાદીયા
કહા આને દીજો ન ગૈરકો કહા હમ ભુલાયેંગે શોકસે
તુમે રશ્ક હોતો ન આવ તુમ યેહી કેહકે હમકો હટાદીયા
અગર ઉસ્પે ખુલતા ન ઇતના તુ તો વો હોતા તુઝસે ન તુંદખુ
"જફૂર" આહ તુને યે કયા કીયા ઉસે ઇશ્ક અપના જતાદિયા

નઇ–ગઝલ.

ગઇ યક બયક જો હવા પલટ નહિં દીલકો મેરે કરાર હય
કરૂં ગમ સીતમ કા મેં કયા બયાં મેરા ગમસે સીના ફિગાર હય
યે રિઆયા હિંદ તબાહ હુઇ કહો ઉનપે કેસી જફા હુઇ
જીસ દેખા હાકીમે બખ્તને કહા યેતો કાબીલે દાર હય. કરૂં૦
યે સિતમ કીસીનેભી હય સુના દીયા ફાંસી લાખોંકો બેગુનાહ
વલે કલમા ગોઓાંકી તર્ફસે અભી દીલમેં ઉનકે ગુબાર હય. કરૂં૦

ન દબાયા ઝેરે ચમન ઉને ન દીયા કીસીને કફન ઉને
કીયા કીસને યારો દફન ઉને બેઠીકાને ઉનકા મઝાર હય. કરૂ૦
યે ઝમાના વો હય બુરા ફલક ચલો બચકે બચકે અલગ અલગ
ન રફીક યહાં કીસીકા કોઇ ન કીસીકા યહાં કોઈ યાર હય. કરૂ૦
શબો રોઝ પુલોંમે જો તુલે કયું ન ખારે ગમસે વો અબ ઘુલે
ગલે તોક પાવુંમે બેડીયાં કહા ગુલકે બદલે યે હાર હય કરૂ૦
યે શહેર દેહલી તો થા ચમન વલે સબ તરાંહકા થા વાં અમન
વો ખીતાબ ઉસકા જો મીટ ગયા ફીર અબ તો ઉજડા દીયાર હય કરૂ૦
યેહુ જો પેળ બોયે થે કુલકે હૈ ઇનમે અબ જો ફૂલ લગે
જૈસે જૈસે હમને ગુનાહ કીયે યે ઉની ગુનાહોંકા બાર હય. કરૂ૦
પડી આકે જાનોંપે એસી બન કે નશે સબોંકે હુવે હરન
જીસે દેખતા હું પળા હુવા યે ગલેમેં અશકોંકે હાર હય. કરૂ૦
જીસે ગમ દીયા હય બરમલા હય ખુશીબી દીલકા વોહી ખુદા
ઉસે હરબશર હય જાનતા કે ખીઝાં કે બાંચ બહાર હય. કરૂ૦
હય "ઝફર" ભલા તુઝે કીસકા ડર તુ ખુદાકે ફૂઝલપે કર નઝર
તુઝે હય વસીલા રસુલકા વોહી તેરા હામીયે કાર હય કરૂ૦

નઈ-ગઝલ

ખુદા જાને નિગાહોંમે બુતોં કયા કામ કરતે હો
નઝર જીસ વક્ત તુમ કરતે હો કત્લે આમ કરતે હો
જો ભરકર આહ ઉનકા નામ લેતા હું તો કેહતે હુંય
જતા કર ઇશ્ક અપના કયું મુઝે બદનામ કરતે હો
જુદાઇમેં તુમારી હમ યહાં બેતાબ ફીરતે હંય
પળે વાં બીસ્તરે રાહતપે તુમ આરામ કરતે હો

ખુદા જાને કે હય મનઝુર કીસસે મશવરા ઇસમે
તઆમુલ તુમ જો સુનકર વસ્લકા પૈગામ કરતે હો
"ઝફર" ઉસ તંદખુસે બોસએ લબ માંગતે હો કયા
મગર ઉસ પરદેમેં કોઇ તલબે દુશનામ કરતે હો

નંઇ–ગઝલ.

ફીદા હોના બુતોંપર મેહઝ નાદાનીકા તમગા હય
ખુદા કે નામપર મરના મુસલમાનીકા તમગા હય
મોહબ્બત ઉસ સનમકી સાફ ઇમાનીકા તમગા હય
ન સમજો કુફ્ર ઇસકો યે મુસલમાનીકા તમગા હય
પરેશાં હોના સુંબુલકા હમેશા ખાકપર મેરા
ખયાલે જુલ્ફે જાનાકી પરેશાનીકા તમગા હય
મોહબ્બતમેં પરી રૂઓંકી મુંહસે કુછ ન કુછ બકના
સુકરર એક યેભી અકલે દીવાનીકા તમગાં હય
લગાઉં અય "ઝફર" કયુંકર ન લબપર મોહરે ખામોશી
કે મેં હયરાં હું ઔર યે મેરી હયરાંનીકા તમગા હય

નઇ–ગઝલ.

ડર ગયા હય જી તુમારી બેવફાઇ દેખકર
અબ કીસીસે હમ કરંગે આશનવાઈ દેખકર
આશીકે દિલ ખુશ હુવા કે આમ તલવોં સે લગી
ગૈર કે સીનેપે વો પાયે હીનાઈ દેખકર
બોસએ ખાલે લબે શીરીં તેરા દીલ લે લીયા
જીતી મખ્ખી કીસ તરાહસે ઉસને ખાઇ દેખકર
અય "ઝફર" હય છરમસે દેખા રૂખે ખુરશીદે ઝર્દ
યાર કે બાઝુપે તાવીઝ તીલાઇ દેખકર

મદીનેકી માલન-ગઝલ.

મદીનેકી માલન મય બન જાઉંગી સૈયાંકે કારન
ગજરા ગુંથુંગી મય કલગી બનાઉંગી
ગલેસે લગા કે ફીર પહેનાઉંગી, સૈયાંકે કારન
કલી કલી ચુનકર, રખુંગી છાબમેં
બલમાપે વારકર રીઝાઉંગી સૈયાંકે કારન
બાલમ મેરા હય છોટા ઉમર મેરી હય છોટી
હીલ મીલ કર ઘરકા કામ ચલાઉંગી સૈયાકે કારન
લગાકે ઝગડા મોસે ગયે પરદેસમેં
જોડ હાથોંકો મનાઉંગી સૈયાકે કારન

રેસકી-ડેસ ગઝલે-કેશરીયા.

નઇ ગઝલ

ચલી ઉલટી હવા હીંદુસ્તાનમેં [૨] હોતે બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
જીના કયસા અભી યે જહાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
જબસે રેસકી મહોબત હુઇ-સર્વીસ તબસે તુટ ગઇ.
રહના કયસા અભી યે જહાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
માલ મીલકત જોથી હમારી-અબ વો પરાઇ બન ગઇ
અના પળા અબ મુશ્કીલ હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
રો રહી ઔરત હય ઘરમેં બચ્ચે ભુખોંસે મરે.
દાના ખાના ન હય અબ મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બરબાદ પુરા હો ચુકા-મુફલીસ પુરા બન ગયા.
ખાને ઝેર ન પયસા પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
સતા રહા હય ભાડેવાલા-સે ડંડા કરતા તંગ લલા.

રહના કયસા અભી યે મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
દોસ્ત બીરાદર જો હમારે—હરદમ દેતેથે જો સહારે
અબતો આતા નહી કોઇ પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બેરકે સામાન ઘરકા—ઘોડાં પે લગવા દીઆ
પીને પાની ન લોટે મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
વીનમેં ઘોડ લગાતા—પ્લેસમેં હોતા ખડા
વાપે ખીચડીફ હો ગયે હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
મેરી તરહસે ભાઇઓ—બરબાદ કીતને હોગયે
રહના આપભી ઉનકે ખ્યાલમેં [ ] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં

નઈ-ગઝલ ડાવરે.

ઇલાહી ઇશ્કે મોહંમદ મેં હમ ફના હોવે,
ઝબાં પે કલમા હો ઔર લબપે મુસ્તફા હોવે;
મદીને પોંહચું તો પુરી મુરાદ હો દીલ કી,
જુદા મંચ કુફ્રે સે હું મુઝ સે વો જુદા હોવે,
ફીદા હો સરવરે આલમ પે જાં મેરી યારબ,
હમારે દીલકા ભી પુરા યહે મુદ્દઆ હોવે;
તમામ ઉમ્રતો ગફલત મેં હમને ખોયા હે,
કીએ હંય જુર્મ બહોત દેખેં કયા સઝા હોવે;
તુમ્હેં જો સુસુફે મીસરી ભી દેખે ગશ આએ,
નકાબ ચહેરએ અન્વર સે જો જુદા હોવે;
ઝબાને હાલ સે અબ "ડાવરે" યેહી કહેતા હૈ,
હય ખુશ નસીબ જો ઇસ્લામ પે ફીદા હોવે.

નઈ-કવ્વાલી વહેશત.

જો બંદા હૈ તેરા બુતોં કા નહિં હૈ
જો શયદા બુતોં કા હૈ તેરા નહિં હૈ;
મલે ખાકે રોઝા શપૂા પાએ લાખોં,
મોહંમદ કા દર હૈ કલીઆ નહિં હૈ,
જહન્નમ મેં અય દીલ જલેગા વો બેશક;
મોહમંદ કા દીલસે જો શયદા નહિં હૈ,
બુતોં પર જો ઇમાન રખતા હો ઇન્સાં.
વો કાફર હૈ બંદા ખુદા કા નહિં હૈ,
સવાલી નહો જાકે "વહેશત" કીસી સે;
દરે હક સે ક્યા તુઝકો મીલના નહિં હૈ.

નઇ-કવ્વાલી ડાવરે.

જાન મેરી ઉસ શહે કવનૈન પે કુરબાં હો જાય,
અપની બખ્શીશ કા ઇલાહી ચેહી સામાં હો જાય.
જીતેજી પોંહચું મદીને મેં ઇલાહી મંય ભી,
ફઝલ કર ફઝલ કે પુરા મેરા અરમાં હો જાએ,
પર તવા નુરે નબીકા જો પડે ઇસ દીલ પર,
ઝુલ્મતે કુફ્રહોં રહે માહે દરખશાં હો જાય,
દેખલેં તુમકો તો મુસા ભી ગીરે ગશ ખાકર,
કુચ્છ તકલ્લુમ ન કરેં હાલ પરેશાં હો જાય,
હુશ્ને યુસુફ ભી તેરા સદકા થા મહેબુબે ખુદા,

ચશ્મે બીના સે જો દેખે તુઝે હયરાં હો જાય
મુજકો લીલ્લાહ મદીને મેં બુલા લીજે હુઝુર,
તાકે કામીલ વહાં રહેકર મેરા ઈમાં હો જાય,
"ડાવરે"કા યેહ ઈરાદા હૈ કે લીખે નઅતે નબી,
શૌક યે પુરા હો દીવાને કા દીવાં હો જાય.

નઈ–કવ્વાલી ડાવરે.

જલવા ઉસીકા જલવા નુમાઈ ઉસી કી હૈ,
સબકા વહી ખુદા હૈ ખુદાઈ ઉસીકી હૈ,
કસું કર બયાં બુઝુર્ગીએ શાને કરીમ હો,
સચ્ચા વહી હૈ એક બડાઈ ઉસીકી હૈ;
જલવા હર એક રંગ મેં દેખા ઉસીકા હૈ.
રંગત હર એક ફુલને પાઈ ઉસી કી હૈ,
શૌકે લકા ઉસીકા હૈ હર એક આંખ કો,
હર એક દીલમેં યાદ સમાઈ ઉસી કી હૈ.

ગઝલે તુર્કી.

તેરે નુરકા વો ઝહુર થા કે કલીમ જશ સરે તુર થા
બીરો તાબશી કાસે હોશથા ન તમીઝથી ન શઉર થા
તેરા મેરે દીલમેં મુકામ થા તેરી મેરી આંખોમેં નુર થા
તેરી જુસ્તજુ મેં જો મય પીરા ન પતા ચલાકે તુ દુરથા
મય અઝલસે મરને અલસ્ત થા નશાએ શરાબમેં ચુર થા
મેરી આંખોમેં જો ખુમાર થા મએ વહદતુ કા સુરૂર થા
તેરે દરપે આકે જો પીર ગયા–ન ઠીકાના ઉસકા કહીં રહા

તુને ઉસ્કો ખુદહી મીટા દીયા ઝરા દીલ્મે જીસ્કે ગુરૂર થા
મય ગુનાહગાર ઝુરૂર થા મગર ઇત્ની મુજ્કો ખબર નથી
તુ રહીમા થા તુ કરીમ થા તેરા નામ રબ્બે ગફુર થા
હય દુઆએ "તુતીએ" ચશ્મે નમ તેરી રાહસે ન હટે કદમ
તેરી હમ્દ કરતા રહે રકમ કે અઝલસે શાકે વફૂર થા.

ગઝલે ઝામીન.

આકે ઇસ દુન્યામે યારો દાગે હસરત લે ચલે
દાગ દીલપર લે ચલે ક્યા યાદે સોહબ્બત લે ચલે
હમ મોહબ્બત કરકે તુમ્સે જાંપે આફત લે ચલે
હે ચુંકે દીલ તુમકો-હરદમકી મુસીબત લે ચલે
ઉસ સનમકો સાથ અપને અહેલે હીમ્મત લે ચલે
વાએ કીસ્મત હમતો દીલ્મે અપને હસરત લે ચલે
રંજો ગમ સોઝે જીગર બેતાબીયે દીલ લે ચલે
હમ બગલમે અપને એક શોરે કયામત લે ચલે
સર બેકફ જાતે હંય કુએ યારમે હમ્નો મગર
સરકો અપને દોશ પર જીસ્કો હો તાકત લે ચલે
કુચએ જાનાંમેં જબ આએ હુએ બીમારે ઇશ્ક
જોકે હમ દાફલ-શીફામે રંજો કુલ્ફત લે ચલે
કુચએ જાનાંમેં "ઝામીન" જો ગયા-મારા ગયા
શુક્ર હય તુમ જાનકો અપને હે સલામત લે ચલે.

તમામ શુદ.